

Štev. 6.

V Ljubljani, meseca junija 1922.

Leto XXIII.

Ob poroki našega kralja.

8. junij 1922.

Ves v solnčnem svitu širni svet,
žari po vrtilih rožni cvet!

Le cveti, polje, vrt in gaj,
naj zemlja bo cvetoči raj,
izginejo naj sence vse,
svetloba solnčna naj razpne
prek vse se naše domovine!

Od Karavank do Beograda
v vseh srcih danes sreča vlada,
in tja do sinjega neba
hiti nam danes sto prošnja
za blagor mile domovine.

Nad Beogradom solnce vzhaja,
v vseh srcih žarka radost vstaja:
visoki, plemeniti par
tam stopa danes pred oltar.

Povsod je cvetje, glej, nastlano,
povsod je zvesto ljudstvo zbrano,
in prošenj sto in klicev sto
hiti visoko pod nebo:

„Nebo naj blagoslov rosi
na Vaju vse življenja dni,
blesteča zvezda sreče jasne
naj nikdar Vama ne ugasne!

Draguljev nima ne zlata
naš rod, da Vama jih poda.
Daruje Vama rod ljubeč
ljubezni zveste cvet dehteč.

Ta cvet za Vajin zlati dan
poklanja narod srčno vdan;
nikdar ta cvet ne bo zvenel,
ne, vedno lepše bo cvetel!“

Ivanka Kalinova.

